

» գաւառին... վասն այսր լերին ասի յԱ-
 » սորւոց, թէ ի նուագել ջուրցն հեղեղաց
 » եկաց տապանն ի գլուխ լերինն՝ որ է Սա-
 » րարադայ. և ընդ մէջ անցեալ Սղոցա-
 » ձուկնն՝ արգելու զնաւն, և անուն քաղա-
 » քագեղջն կոչեցաւ թըմնիս կամ թըմնի
 » (կամ թեմնի). այսինքն, թէ յայսմ տեղ-
 » ւոջ ոգիք ութ ելին ի տապանէն»։ Աւել-
 » ցընեմք մեր հին պատմչին (Խորենացւոյ)
 խորհրդածութիւնն այլ. « Բայց, այսոքիկ
 » թէ արդարք կամ սուտք՝ ինձ ոչ է փոյթ.
 » Բայց միայն զի հաճեցուցից (զընթերցո-
 » ղիդ) մտացդ զտարփանս, վասն այնորիկ
 » զրեմ քեզ զընաւն»։ Եւ դարձեալ աւել-
 » ցընեմք, որ ինչուան հիմայ այլ լսուի այն
 կողմերում այն աւանդութիւնն, ութ և ըստ
 ոմանց քառասուն ոգւոց ջրհեղեղէն ետեւ
 հօն դադրելը։ Յոյն հեղինակք այլ յիշեն
 այդ տեղ Սոլոփիա գաւառ, ուր և հիմայ
 այլ կայ Պիրքէ տեղ կամ գեղ մի՝ համա-
 ձայն Բերկրացւոց, որ պէտք էր գրուիլ Բեր-
 կացւոց. օրինակ մ'այլ գրէ Բագրացւոց։

Գուցէ հաճոյ ըլլայ մերայոց՝ Արուսահի
 ըսած բան մ'այլ Ս. Թովմաս առաքելոյ
 վրայ, որ Հայոց այլ քան զայլ շատ առա-
 քեալս յատուկ սիրելի և պաշտելի է, և
 որոյ վրայ քրիստոնէութեան առաջին դա-